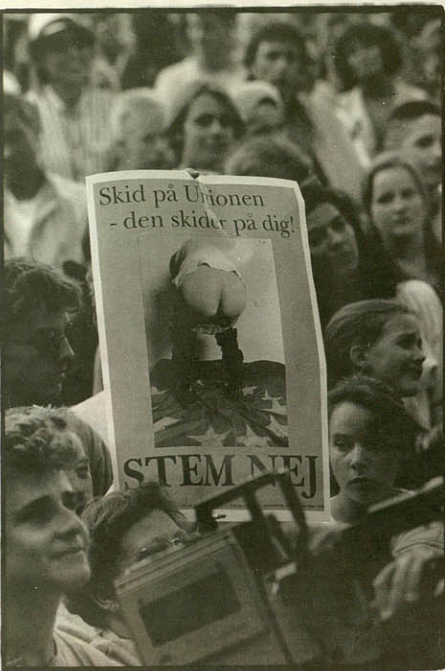

DET KGL. BIBLIOTEK
23. NOV 1998
SMAATRYKSADF.

AMISIFERDAM FRANSTI, NENTVI, NENTVI

FRANSTI, NENTVI, NENTVI

Demo mod Maastrichttraktaten før første uundvårligstemning, 26/5 92. Foto: Gert Petersen, Socialisten

PÅ VEJ MOD EUROPAS FORENEDE STATER

Den 16. og 17. Juni 1997 mødtes EU's regeringschefer i Amsterdam for at lægge sidste hånd på det næste skridt mod den europæiske superstat. Skridtet går under navnet *Amsterdamtraktaten* og det er den der i Danmark skal til folkeafstemning 28. Maj 1998. Traktaten er meget svar at læse, for den er en lang række ændringer og tilføjelser til den foregående traktat, Maastricht traktaten fra 1991, der giver en lang række ændringer til EU's oprindelige grundlag, *Romtraktaten*. Men til sammen udgør de endnu et skridt i retning af udformningen af en grundlov for EU.

Ingen udvidelse østover

EU tilhængerne siger, Amsterdamtraktaten er en betingelse for EU's udvidelse. Det er noget sladder, og mest et udtryk for at de ikke kender traktatens indhold, men kun intentionerne med traktaten. For det er nemlig rigtigt, at Amsterdamtraktaten oprindeligt skulle bane vejen for en udvidelse ved at ændre på magtforholdene i EU. Men EU-landene kunne ikke blive enige om ændringer af magtforholdene, og derfor taler bl.a. Italien og Belgien om, at det er nødvendigt at lave en ny traktat, før EU kan udvides. I bund og grund handler det om, at de store lande mister magt ved en udvidelse under

de eksisterende betingelser, for de små lande har forholdsvis flere stemmer i minister-rådet, og har som de store hver en EU-kommissar. For de store EU-lande går operationen derfor ud på, at fragtede de små lande herunder Danmark - indflydelse.

EU grundloven

Først Rom-, så Maastricht- og nu Amsterdamtraktaten. EU's grundlov er ved at blive skrevet, men arbejdet er endnu ikke færdigt. Der er tale om "arbejdsdokumenter". Derfor er de endnu ikke skrevet sammen, og derfor har de endnu ikke fået deres rette titel: *Forfatningen for Europas Forenede Stater*. Men retningen er klar. EU går ind på stadig flere områder, der tidligere var nationalstatlige. I den nye traktat er bl.a. *sundhed* blevet et nyt EU-ansvarsområde. Samtidig fortsætter samarbejdet på andre områder. EU indtager nye politikområder ved først at gøre dem til mellemstatslige anliggender. Siden gøres de til EU-stof med vorets - det sker f.eks. nu med Schengen- og det politi- og retsmæssige samarbejde i EU. Til slut gøres de til EU-stof med almindelige flerpartsaftagelser. I den nye traktat er vorets anerkendelse af erstatning med flerpartsaftagelser indenfor områderne:

- retningsplaner for beskæftigelse
- respolitik
- udenrigspolitik

- social udstødning
- ligestilling
- lønbehov
- svindel
- statistik
- forskning

Men samtidig har EU taget et vigtigt skridt for at rykke den nye grundlov op på siden af de nationale grundlove. I Maastricht traktaten hed det i indledningen: "Unionen respekterer medlemslandenes nationale identitet og deres styreform, der bygger på demokratiske principper". I Amsterdamtraktaten respekteres ikke længere styreformene. Det hedder istedet: "Unionen respekterer medlemslandenes nationale identitet". EU grundloven rykker dermed op på siden af medlemsstaternes grundlove, og hvis der i fremtiden konstateres en konflikt mellem f.eks. den danske grundlov og EU grundloven, bliver det EU domstolen, der skal tage den endelige afgørelse, og den er kendt for sin EU-liderlighed.

Men der er også en anden vigtig årsag til, at EU ikke længere anerkender medlemslandenes styreform. Det hedder nemlig i Amsterdamtraktatens Artikel F.1 at EU kan fragte medlemsstater deres stemmeret, såfremt EU er uegig i den politiske udvikling i landet. Dermed kan EU sætte sig udover det begrænsede demokrati, der måtte være tilbage i medlemslandet.

EU's love får forrang frem for danske love

Hvis Følethegnet i dag lovgiver i modstrid med EU's love, er det den danske lov, der gælder i Danmark. Sådan bliver det ikke efter Amsterdamtraktaten. I afsnittet om det såkaldte *subsidiaritetsprincip* står der i kapitel 9, at fællesskabsretten - altså EU's - går forud for de nationale love. Konsekvensen er, at hvis der i fremtiden opstår modsetninger mellem dansk lov og EU-loven, enten ved Folketinget vedtager en ny lov på tværs af EU, eller ved at EU vedtager en ny lov på tværs af danske lov - skal borgere i Danmark og f.eks. de danske kommuner rette sig efter EU-loven.

Det vil naturligvis drastisk reducere Folketingets arbejdsbyrde. I dag består omkring 70% af tingets arbejde i tilpasning af nye EU-love og direktiver til danske forhold. I fremtiden skal danske institutioner og borgere direkte rette sig efter lovgiverne i Bruxelles og Strassbourg.

Farvel til folkeafstemninger

Amsterdamtraktaten bliver den sidste traktat, der giver mulighed for at stemme nej til den. Den 2. Juni 1992 sagde danskerne nemlig nej til Maastricht traktaten, hvilket bragte hele EU toget til en brat standstill. Denne mulighed skal nu effektivt fjernes, og den nye tilføjelse går derfor også populært under betegnelsen *lex 2. Juni*. I Amsterdamtraktatens afsnit om "fleksibilitet" hedder det, at der ikke for fremtiden kan "tages afgørende hensyn til et land, som nægter de andre at gå videre på et område...". Konsekvensen er, at Danmark i fremtiden ikke længere kan bremse traktatændringer ved at stemme nej til ændringerne. Endnu resultatet af en dansk folkeafstemning vil ændringerne blive gennemført og vil også komme til at gælde i Danmark. Folkeafstemninger bliver altså ligegyldige. Folkeafstemningen i Danmark om Amsterdamtraktatens den 28. Maj 1998 bliver altså sidste gang vi får mulighed for at sige nej til EU projektet.

Unionsborgerskabet

I den nye traktats artikel 8 hedder det: "Der indføres et unionsstatsborgerskab. Unionsstatsborgerskab har enhver, der er statsborger i en medlemsstat. Unionsstatsborgerskab er et supplement til det nation-

"Maastricht traktaten døde med det danske nej den 2. Juni, og det ændrer det lille franske ja intet ved. Man kan frygte, at der alligevel vil blive givet kunstigt andedræt til en træt og hjertebesværet Maastricht traktat. Lad den dog do i fred".
Holger K. Nielsen, BT 2/6 92.

nale statsborgerskab og træder ikke i stedet for dette." Den danske regering kalder det for en indskriving af det ene af Edinburghforbeholdene i traktaten. Det ene af de 4 forbehold indgik i Edinburgh i december 1992 gik ud på et dansk forbehold overfor unionsborgerskab. Det er som kejserens nye klæder. Der er trods regeringens påstand intet forbehold i den nye tekst.

Ikke længere asyl til politisk forfulgte

Selvstændige stater har ret til at give asyl til andre staters borgere, hvis de f.eks. udsættes for politisk forfølgelse. På samme måde har staterne ret til at bestemme, hvilke personer der kommer over deres grænse. Begge rettigheder afskaffes med Amsterdamtraktaten. Forskellige steder i EU - bl.a. i Baskerlandet, på Korsika og i Nordirland - er der væbnede regionale konflikter i gang. Danmark har hidtil haft mulighed for at bevile politisk asyl til personer fra disse områder og fra andre lande indenfor EU, som Danmark f.eks. i 1970'erne gav asyl til den vesttyske forfulgte studenterleder Rudi Dutschke. Denne ret afskaffes med Amsterdamtraktaten. Det er specielt Spanien med en fascistisk orienteret regering, der har presset på for afskaffelse af medlemsstaternes ret til at give asyl til forfulgte fra andre medlemsstater. Formålet er naturligvis at binde, at politisk forfulgte baskere får politisk asyl i andre EU-lande. Afskaffelsen har ført til skarp kritik fra menneskerettighedsorganisationer og fra FN's flygtningekommisariat UNHCR, og Belgien har fået indskrevet en undtagelse i den nye traktat, der giver Belgien mulighed for også selv fremover selv at tage stilling til asylspørgsmål. Den danske regering har valgt ikke at tilslutte sig denne undtagelse. "Hidtil er det medlemsstaterne, der selv har fastsat bestemmelser for, hvem der skal have visum for at komme ind, under hvilke betingelser og hvem der evt. helt skal holdes ud. Denne ret overdrages med Amsterdamtraktaten til EU. Fremover er det EU der udstøder visa, og det er EU der bestemmer, hvilke udenlandske (altså udenfor EU) statsborgere der må komme ind og under hvilke betingelser.

Øget arbejdsledelse

Helt tilbage i 1985 har EU diskuteret arbejdsledelse. Siden da er den blot steget og steget, og har nu med 18 millioner arbejdsløse nået et rekordniveau. Når byråktorerne og EU ministre diskuterer arbejdsledelse er det af betydning for de arbejdsløse selv. De fortæller åbent, at årsagen er, at de

"Vi får ikke EF's Forenede Stater med det samme, men det vil være at putte folk blår i øjene at nægte, at vi bevæger os i den retning".
Niels Anker Kolofod (V),
Berlingske Tidende 23/6 91.

AMSTERDAM TRAKTATEN

Foto: Lars Borning, Socialisten

"En fælles europæisk centralbank med en fælles EF-valuta ligger mange år ude i fremtiden, måske et stykke inde i næste årtusinde".
Niels Helveg Petersen, Berlingske Tidende, 18/4 89.

er bange for, at den store arbejdsløshed skal føre til socialt oprør. De er bange for deres eget kind.

Den danske regering frembyder det som en speciel dansk fortjeneste, at traktaten nu beskæftiger sig med arbejdsløsheden, og det er da også rigtigt, at den ny traktat taler om at "...fremme et højt beskæftigelsesniveau...". Men mere konkret bliver det ikke, og hensynet til beskæftigelsen er fortsat underlagt hensynet til økonomien. Og når EU i disse år taler økonomi, taler de DMU - den Økonomisk Monetære Union. Netop "tilpasningen til DMU kravene" er i de fleste lande blevet brugt som bevisgørelse for gennemførelse af sociale nedskæringer, der yderligere har presset arbejdsløsheden i vejret. Et er teori - bekæmpelse af arbejdsløsheden. Et andet praksis - sociale nedskæringer og øget arbejdsløshed.

Retspolitisk ensretning

Danmark tiltrådte i 1986 den såkaldte "Europæiske Fællesret", hvis formål det var at sikre kapitalens og varernes fri bevægelighed indenfor EU. Men der er fortsat store forskelle mellem retsreglerne og lovgivningen i de enkelte medlemsstater. Maastrichttraktaten indførte for første gang det retspolitiske område i EU, men med Maastrichttraktaten var dette område kendetegnet ved, at beslutninger skulle være enstemmige. Med Amsterdamtraktaten erstatter

des denne vettoret med flertalsafgørelser. Formålet er at gennemføre en langt hurtigere harmonisering - læs: ensiggørelse - af retsgrundlaget indenfor EU. Det skal på sigt være de samme love der gælder fra Nordstrøget til Gibraltar og fra Irland til Grækenland.

Som garanti på udviklingen af denne fælles lovgivning, er der skrevet et afsnit om "menneskeretlighed" ind i den nye traktat. Men det er rettingheder, der er stærkt indskrænket ifht. de rettigheder, der er indskrevet i de nationale forfatninger og f.eks. i FN's menneskeretlighedskonvention som også Danmark har underskrevet. Rettighederne i EU bliver dermed en discount udgave af de eksisterende rettigheder og de sociale rettigheder - retten til arbejde, uddannelse, bolig osv. - forsvinder helt.

"Det usikre er at kaste os ud i de uoverskuelige følger af et nej. Derfor, vælg det sikre: Er de i tvivl, så stem ja".
Udengrimsminister og formand for Venstre, Uffe Ellemann Jensen, Jyllands Posten 27/5 92.

Foto: Niels Helveg Petersen, Socialisten

"Ingen union i min tid".
Statsminister Poul Schlüter, Berlingske Tidende 24/2 85.

Europol og Schengen

I stilhed og uden for den offentlige debat søgelys blev Danmark i december 1996 meldt ind i Schengen samarbejdet, og Folketinget besluttede 30. Maj 1997 at godkende denne beslutning. Danmark bliver dermed fuldt medlem pr. 1. Januar 1999. Fra dets oprettelse i 1985 var Schengen samarbejdet et mellemstatsligt samarbejde udenfor EU. Med Amsterdamtraktaten bliver det en del af EU. Samarbejdet går ud på oplysningen af de indre grænser indenfor EU. Enhver intern grænsekontrol fjernes, og istedet optræder kontrollen af folk, der kommer udefra. Fort Europa bygger især sine mure højere mod Østeuropa, Mellemøsten og Nordafrika, på samme måde som USA bygger sin 3000km lange mur mod Latinamerika højere. Nogle troede for nogle år siden, at murene faldt, men nej. Nogle faldt. Andre udbygges. Se *Øvrigt artikel om Schengen samtidigt i bladet.*

EU bruger samtidig oplysningen af de indre grænser som legitimering af en kraftigt intensiveret overvågning af både EU's egne statsborgere og statsborgere udefra.

Foto: Niels Haugaard, Socialisten

Det skal ske i regi af Europol, der blev oprettet i 1991. Iflg. udkastet til Europolis regeringsregler bliver det muligt at registrere oplysninger om en persons race, religion, seksuelle og politiske orientering samt medlemskab i eller tilknytning til lovløse organisationer. Oplysninger det i dag er forbudt at registrere i Danmark, men som EU gør det lovligt at registrere. Samtidig bliver det ikke muligt for den enkelte at få oplysning om, hvilke informationer der er registreret om endte eller ham.

Miljøgarantien der blev væk

Da danskerne i 1986 skulle overtale til at stemme "ja" til det "indre marked" og dermed varernes fri bevægelighed var det et problem, at varernes fri bevægelighed gjorde det umuligt for Danmark at håndhæve en højere miljø- og arbejdsmiljøstandard. Den daværende borgerlige regering

påstod derfor, at Danmark havde fået en miljøgaranti, der skulle gøre det muligt for Danmark at gå længere på miljøområdet. Garantien er et rent fantasifoster. Amsterdamtraktaten stadfæstede hvad EU de sidste 10 år har praktiseret, nemlig en miljødis-pensationsordning, hvor medlemslande kan gå længere på miljøområdet, "...når det ikke er afgørende økonomiske interesser der strider imod dette...". Der er altid økonomiske interesser der strider mod miljøet. Senest blev Luxembourg og Østrig i september 97 tvunget til at opgave importforbud mod "genetisk modificeret majs". De økonomiske hensyn vejede i EU domstolen som sædvanligt tungere end hensynet til miljøet, og de to lande kunne derfor ikke få nogen miljødis-pensation. Hvad blev der af garantien? Den har aldrig eksisteret.

Militært samarbejde

Et af de danske Edinburg forhold mod Maastricht traktaten var mod det militære samarbejde i Vestunionen (WEU). Den danske regering påstår, at dette forhold er blevet skrevet ind i Amsterdamtraktaten.

Igen løgn. Realiteten er, at EU landene er splittede på spørgsmålet. Storbritannien, Danmark, Sverige og Irland ønsker at det forsvarspolitiske skal holdes helt ude af EU og holdes på at udvikle WEU til EU's militære dimension er da også slået fejl. Men hensigten bevares. Amsterdamtraktaten siger i en bindende protokol til artikel J7: "Den europæiske union udarbejder inden et år fra denne protokols ikrafttræden sammen med WEU ordninger for uldvidet samarbejde mellem dem". USA er skarp modstander af udviklingen af et selvstændigt EU militær, der kunne blive en trussel mod supermagten, og ønsker derfor gennem NATO at hindre den sådan udvikling. Men samtidig er der andre stærke kræfter indenfor EU hvis holdning er, at en økonomisk og politisk europæisk superstat - EU - også må have et militær. EU er splittet på spørgsmålet, men fastholder det uafhængige militære samarbejde som perspektiv.

"Vetoretten i EU skal totalafskaffes. Politisk og forsvar skal ind under EU. Det skal være slutt med undtagelser og forbehold... hvis EU skal udvides".
Kommissionsformand Jacques Santer, BT 21/2 96.

DET DEMOKRATISKE UNDERSKUD

Lovgivningen

Tænk dig lige om. Hvornår har du sidst fulgt en debat i Europaparlamentet? OK. Hvornår har du sidst læst referat fra en? Nej vel. Alligevel er over 35% af de lovsforslag der i dag vedtages i det danske Folketing direktiver fra Bruxelles, der skal indføres i den danske lovgivning. Det danske Folketing kunne selv folgeligt nægte at implementere EU direktiverne, men i så fald ville Danmark blive slået for EU-dømtolen - og dømt.

Strasbourg, Luxembourg og Bruxelles ligger langt væk, men det er i virkeligheden ikke den geografiske distance, der er det største problem for den udøvelse af demokratiet, der finder sted i disse år. Det er forskellen i folketingskultur. EU's politiske mødel er kopieret fra det franske stærkt centralistiske politiske system, hvor centret tager - næsten alle - beslutningerne.

De vigtigste beslutninger i EU tages endog ikke i Parlamentet. De tages under lukkede embedsmændsforhandlinger, hvis resultater bagetter

forhandles endeligt på plads på lukkede ministerråds møder. Efter det danske NEJ til Maastricht Traktaten 2. juni 1992 fik den danske udenrigsminister Niels Helweg Petersen godt nok lindet lidt på dørene, men dørene blev 1/2 år senere efter effektivt smækket i. Møderne er atter hemmelige. EU politisk system underlagt offentlig kontrol har mere tilfældes med aplyst enevælde end demokrati. Offentligheden holdes hen i usidenhed for og under de hemmelige forhandlinger, og bliver først siden præsenteret for resultatet.

Hvordan ændrer Amsterdam Traktaten på dette? Ved at yderligere beslutningskompetence overføres til EU. Unionen startede med et økonomisk samarbejde, men er med Maastricht Traktaten blevet en Union, der dækker alle politiske felter - måske lige undtaget kirkepolitikken. Amsterdam Traktaten er en yderligere detaljering af denne politiske unions virkelfelter, og dermed en garanti for, at demokratiet rykker endnu længere bort.

Europaparlamentet i Strasbourg. Amsterdamtraktaten betyder en yderligere udøvelse af demokratiet. Foto: Soren Rud/Alfa Foto, Socialisten

Folkeoplysning?

Der er kun få uger tilbage til Folkeafstemningen om Amsterdamtraktaten 28. maj. Traditionen tro har vi en massiv propagandaoffensiv fra tilhængerensiden i vente. Midlerne til at lave oplysningsvirksomhed om EU er nemlig ganske ulige fordelt. De store politiske partiers ja-kampagner sammen med massive tilskud fra arbejdsgivere og fagbevægelsens top gør, at ja-siden kan bruge 30-40 kr på "oplysning", hver gang nej-siden kan bruge 1 kr. Dertil kommer EU Kommissionens egne propagandamidler.

Regeringen mobiliserer

Allerede sidste efterår begyndte regeringen sin mobilisering af ministerrådene for at sikre et dansk ja den 28. maj. Der udsendes interne cirkulærer, der pålægge ministerierne ansatte med dags varsel at imødegå EU-kritiske indlæg i medierne. Siden har stats-

administrationen sat en større produktion af EU forberedende pjecer og foldere i gang. Senest har Økonomiministeriet båret med en folder til forberedelse af Danmarks første 25 år i EF/EU.

Statslig propaganda for Unionen.

"Det fællesskab vi er ved at bygge er ikke demokratisk nok. Det forekommer mig mere og mere, at vi er på vej mod noget alt for elitaært, for teknokratisk, og hvor der ikke er plads til folkene". Jacques Delors i EF Parlamentet 7/4 92.

Her kunne vi have bragt et billede af de store svindelvirksomheder. Istedet bringer vi et billede af EU svindleren John Iversen, der blev afsløret med millioner i kagekassen i 1996. Tid: MEUP for SF, nu socialdemokrat. Foto: Gert Petersen, Socialisten.

DE SVINDLER OG BEDRAGER

EU's kontor til bekæmpelse af svindel, UCLAF, kunne i maj 97 berette, at omfanget af svindelen med EU's midler var øget med 18,3% fra 1995-96. Ialt 9,8 milliarder Kr. blev der svindlet for i 1996, og så er dette endda kun den svindel, der bliver opdaget. Det vurderes, at den samlede svindel ligger på omkring 40 milliarder Kr. årligt.

Hvem er det så, der svindler og bedrager? Svaret er, stort set alle grupper, der kommer i kontakt med EU's midler: Ansatte, EU parlamentarikere og private virksomheder, der får EU tilskud.

Parlamentariker svindel

Mange tusinder måske John Iversens røde ører i oktober 1996, da han blev taget i svindel. Iversen var dengang EU parlamentariker for SF. Han er siden skiftet til Socialdemokratiet. Han blev filmet, da han udførte et af EU parlamentarikerens traditionelle svindelnumre, nemlig diatvindel. Tricket går ud på, at dukke op til et møde i parlamentet, kun for at skrive sig på deltagerlisten, for derpå umiddelbart atter at forsvinde. Når medlemmet har skrevet sig på listen udløser det en diæt udbetaling. Ideen var muligvis, at medlemmerne skulle deltage i de politiske forhandlinger, men meget ofte dukker de blot op for at blive skrevet på listen, for dermed at hæve diæten.

Et andet udbredt svindelnummer er fusk med rejsebillet. I september 97 kunne EU's revisionsret berette, at 3 ud af 4 rejsebillet fra medlemmer af unionens Økonomiske og Sociale Udvalg var forfalskede. Tricket går ud på, at parlamentarikerne bestiller en billet hjem - den betaler EU jo - på business class. Det løber op i ca. 7000kr. Dernæst tager medlemmet en kopi af billetten - den skal bruges til bogføring i EU - ombytter billetten med en billet på turistklasse på samme fly og scorer prisdifférence. Den er typisk 5000kr. Godt gået for én enkelt dags svindel.

Revisionsretten vurderer, at der blot i det Økonomiske og Sociale Udvalg er blevet svindlet for 35-40mio. Kr. de seneste 2 år, og har nu lagt op til, at de medlemmer der har svindlet skal betale beløbet tilbage til EU. Det er et fuldstændigt uhorst kr. i EU regi.

Jens Peter Bonde der er EU parlamentariker for Junibevægelsen har siden 1979 33 gange stillet forslag i EU parlamentet om, at rejser afregnes efter billigste rejseform. Det er hver gang blevet næstet. I starten af 1996 stemte kun 33 ud af parlamentets

626 medlemmer for forslaget. Efter John Iversen var blevet filmet under sit lille svindelnummer med diæter, kunne dog ialt 83 stemme for forslaget - der atter engang faldt.

Men svindelen skal jo blot supplere parlamentarikerens sparsomme gage på ca. 48.766kr pr. måned.

De ansatte

Men også EU's egne ansatte stikker til tider hænderne dybt i kagekassen. I september 1996 anholdt belgisk politi Lieven Lennarts - den tidligere chef for Generaldirektoratet for små og mellemstore Virksomheder, DG23. Han er anklaget for at have overført flere millioner Ecu (1 Ecu = 8 DKr) til sin egen bankkonto. Anholdelsen kom efter et sæt af anklager om korruption i EU kommissionen og førte i sidste ende til, at Lennarts DG 23 er blevet opløst.

Virksomheder

Et væld af landmænd, eksportvirksomheder o.lign. får støtte fra EU, der trods omfattende privatiseringer i medlemslandene endnu er nået så langt som til at privatisere det private erhvervsliv. Og svindelen med disse midler er massiv. Der er tale om afgiftsfusk med vin, alkohol og cigaretter. Der gives eksporttilskud til ikke-eksisterende olivenolie, ksekskud og hvedemel. Landmændene får støtte til braklagning af jorder, der alligevel opdyrkes.

Samtidig er medlemslandene meget langsomme til at inddrive midler fra opdaget svindel. Endnu i dag er det kun 70% af de svindede midler fra før 1993, der er blevet tilbagebetalt til EU's kasse.

Svindelsbekæmpelse?

For 2 år siden oprettede EU's kontor til bekæmpelse af svindel telefonnumre, hvor svindel anonymt kunne anmeldes. Anmeldelserne strømmer ind, men samtidig vokser svindelen stadig. Alene svindelen med strukturforbindelser til engsvindlingsstøtte, der udgør 1/3 af EU's samlede budget voksede 12 gange fra 1994 til 1996. Der eksisterer en generel mangel blandt parlamentarikerne, ansatte og virksomheder, der kommer i kontakt med de mange penge i EU systemet, at det er legitimt at svindle - alle de andre gør det jo - og som den håndkrævede modstand i parlamentet mod at ændre rejseafregningsystemet afspejler, eksisterer der en voldsom modvilje mod at bekæmpe svindlen. Når svindelen er mulig, udbredt og der ikke er vilighed til at bekæmpe den, er den dømt til at blive, og til at vokse.

"Administrationen af EU's landbrugspolitik er så kostbar, at det koster 150ECU hver gang landmanden skal have 100".

Tid: dansk overvismand Arne Larsen, Information 4/2 95.

"Det er lukketheden i EU, som er svindlerens bedste ven. Den nye snak om svindel er ...svindel, for den vil ikke fjerne den eksisterende svindel, men derimod skabe et helt overflødigt overnationalt Euro-politi". MEUP Jens Peter Bonde, Junibevægelsen, Ekstra Bladet 1/3 95.

FORT EUROPAS LUKKEDE GRÆNSER

Den 30. maj 1997 tiltrådte Folketinget Schengensamarbejdet, der består af Schengenafalen af 1985 og Schengenkonventionen af 1990. Schengensamarbejdet åbner for fælles europæisk registre for uønskede udlændinge og indre »fjender«. Ligeledes indeholder aftalen en strategi for bevogtning af Schengens landenes ydergrænser og et ønske om en fremtidig fælles asyllovgivning. Når politikere og professionelle meningsdannere omtaler Schengensamarbejdet, snakker de om åbne grænser og fri bevægelighed. Myten om de åbne grænser er lodret løgn og den fri bevægelighed er primært møntet på spekulanternes penge og på billig arbejdskraft.

Registrering uden grænsen

Schengenlandene har to fælles database-systemer, SIRENE og Schengen Information System (SIS). SIS er beskrevet i Schengenkonventionen, hvorimod SIRENE-systemet er beskrevet i de officielle papirer. SIRENE indeholder informationer der ikke kan være med i SIS. Der er nogle formelle regler, der angiver, hvad der kan registreres i SIS og hvorledes denne registrering foretages. I SIRENE-basen kan de nationale politimyndigheder videregive tilslagsoplysninger om mennesker, der er registrerede i SIS.

SIS registrerer såkaldt organiseret kriminalitet og uønskede udlændinge. Uønskede udlændinge er et bredt begreb, der bl.a. bruges overfor mennesker fra såkaldte flygtningeproducerende lande. Uønskede udlændinge er også mennesker, som et Schengenland ikke vil have indenfor Schengenområdet. Indrejseforbud til et Schengenland kan begrænses med forhold til handelspartner, indre sikkerhed, lov og orden og andre dårlige undskyldninger. Det er vel at mærke alle Schengenlandenes indre sikkerhed, handelspartnere o.s.v. det enkelte Schengenland skal tage hensyn til.

Ved gennemlæsning af Schengenkonventionen giver det et helt klart billede af, at Schengen ikke drejer sig om åbne grænser og kriminalitetsbekæmpelse. Konventionen sikrer først og fremmest, at Schengenlandenes ydre grænser lukkes, og at der bygges en mur rundt om Europa, som verdens flygtninge ikke kan trænge igennem.

En rapport fra det tyske indenrigsministerium (1995) viser at 68% af de 2,3 millioner indlagte oplysninger omhandlede uøns-

skede udlændinge. Af de 700.000 personer Tyskland havde registreret, var de 600.000 registreret med baggrund i Schengenkonventionens artikel 96, omhandlede uønskede udlændinge.

Schengensamarbejdets primære mål, er ikke kriminalitetsbekæmpelse! Schengen kriminaliserer ikke kriminelle indvandrere og flygtninge. Schengen er diskrimination og kontrol uden grænser!

Asyl?

Et eksempel på det rige Europa nye mur er, at der i alle internationale lufthavne skal bygges en særlig afdeling for ikke Schengenborgere. Det vil sige, at alle mennesker

der kommer fra den øvrige verden, havner i en egen afdeling i lufthavnen. Her udsættes de for et særligt grundigt eftersyn og eventuelle asylansøgere kan afvises her. Lufthavnen er internationalt område, hvilket betyder, at en flygtning ikke har ret til at søge asyl. I følge gældende regler, har en flygtning kun ret til at søge asyl, når personen er indenfor de danske grænser. Mennesker tilbagesendes til en usikker fremtid, (i visse tilfælde henrettes), uden at deres sag overhovedet er blevet hørt. Eller som Schengenkonventionen udtrykker det: »Udlændinge, der ikke opfylder alle betingelser, skal nægtes tilladelse til indrejse på de kontraherende parters territorium...». Betingelserne er, at de tilrejsende skal have de rigtige papirer med, papirer der er til umulige at skaffe som flygtning. Ligeledes må deres oprindelsesland ikke optræde på den liste Schengenlandene har over såkaldte flygtningeproducerende lande. Denne liste indeholdte i februar 1995 126 lande. Desuden skal de tilrejsende igennem et personligt kontrol. Føks tjekkes det, om de er registrerede i SIS som uønskede udlændinge.

Opbygningen af denne mur omkring Europa medfører, at flygtninge presses i hænderne på »kriminalite«-organisationer. Deres eneste mulighed for at komme væk fra brutale regler, selv et mod, seksistiske overgreb m.m. bliver »illegal« immigratio-

on. Alle ikke europæere mistænkeliggøres. Af højrefløjen bruges de som syndebukke og en dårlig uddyldning for at legalisere yderligere kontrol og overvågning, både ved ydergrænserne og i den europæiske hverdag. I dag er det kuryne at sætte mennesker i fængsel eller fangelejer, udelukkende fordi de har søgt asyl i et Schengenland.

I slutningspunkt 5 til Schengenkonventionen står der: »Hver kontraherende part udarbejder en redegørelse for sin nationale asylpolitik med henblik på en harmonise-

ring». Dette betyder, at vi med tiden vil se en fælles europæisk asyllovgivning. Med de udmeldninger der kommer fra forskellige europæiske politikere, bliver harmoniseringen af de europæiske landes asyllovgivning ikke solidaritisk. Tværtimod!

Schengen skal ind i EU

I dag står Schengensamarbejdet officielt udenfor EU-samarbejdet. Men i Schengenkonventionen fra 1990, står der: »Denne konvention bestemmelser finder kun anvendelse i det omfang, hvor de er forenelige med fællesskabsretten.« (Citat: Artikel 134). EU-domstolen er altså øverste myndighed i sager vedrørende Schengenafalen. Dette på trods af at Schengen indtil i dag har stået udenfor det officielle EU-samarbejde. Og videre: »Indgået der mellem De Europæiske Fællesskabers medlemsstater overenskomster med henblik på virkeliggørelse af et område under Indre grænser, aftaler de kontraherende parter, på hvilke betingelser denne konventions bestemmelser kan erstattes eller ændres ved bestemmelser i sådanne overenskomster.« (Citat: Artikel 142). I Schengenkonventionen er der altså taget højde for, at der kan indgås EU-samarbejde kommer initiativer der træder i stedet for Schengensamarbejdet.

I Amsterdamtraktaten er det et kapitel der direkte hedder: PROTOKOL OM INTEGRATION AF SCHENGEN-REGLERNE I DEN EUROPÆISKE UNION. I afsnittet Artikel 2 hedder det: »Irafdøen for Amsterdam-traktatens ikrafttrædelse er Schengen-reglerne, herunder de afgørelser truffet af Eksekutivkomiteen under Schengenafalen, som er vedtaget før denne dato, umiddelbart gældende for de tretten medlemsstater, der er nævnt i artikel 1, jf. dog stk. 2 i nærværende artikel. Fra samme dato træder Rådet i stedet for ovennævnte eksekutivkomitee«. På dansk: Schengensamarbejdet bliver en officiel del af EU-samarbejdet. Dog står England og Irland udenfor, derfor er den kun gældende for de tretten af medlemsstaterne.

Danmark får en underlig dobbeltrolle nu. Vi skal på en gang være en del af Schengensamarbejdet, der har politikerne skrevet ud for. Samtidig skal vi stå udenfor det retslige og politimæssige samarbejde i EU. Snørklet!

Fortsættes på bagsiden.

Mur mod øst

For at mindre »presser fra indvandringerne« er de mistrospækkede transitlande blevet bedt om at optræde som EU's grænsevagter. En del af kontrollen af de mennesker der ønsker at krydse EU's ydergrænser er derved lagt væk fra denne grænse. Føks, er Polen »sålødes af Schengenlandene blevet udsat ved til grænsevagt, idet en stat, som er henfaldt med sin grænsekontrol risikerer at få mange mennesker sendt tilbage til sit territorium, personer som det ville blive tvunget til at udvise for egen regning. Polen bliver således nødt til at undersøge om en udlænding tilfredsstiller de nationale indrejsebestemmelser (underforstået at vedkommende ikke er en trussel mod landets lovgivning, nationale sikkerhed eller internationale relationer) i hver enkelt af Schengenstaterne inden det udsædes et indrejsevisum eller lukker nogen ind over landets grænser. Citat fra Folketjender & fællesskabets chef (Massimo Pastore). Som betaling for denne ydelse, har Polen fået en aftale med EU, om at polske statsborgere er fritaget for visumkrav for perioder under tre måneder indenfor EU.

"73 af de 224 love Folketinget vedtog i folketingsåret 1994-95 var tilpasninger til EU lovgivning".
Information 8/8 95.

Hvem er med

Schengenlandene er ind til videre EU-lande (dog ikke England og Irland), Norge og Island (der ikke er med i EU) er med i Schengensamarbejdet som observatører.

Fangeleje i Europa

Asylcentret Campfield, nær Oxford, har et fem meter højt jerngitter, forsynet med knivskarpt pigtråd, elektroniske porte og videoovervågning på både ydre og indre side. Et belgisk center for asylsøgere har et knivskarpt jernhegn og isolationsceller. I Frankrig bliver cellerne i kældrene i Justitspaladset, anvendt som asyl- og immigrationsfængsel. I Tyskland er der mange påstande om politibrutalitet overfor asylsøgere. I Danmark indspærres afviste flygtninge f.eks. i en lukket afdeling af Sandholmlejren der administreres af kriminalforsorgen. De der ikke er plads til i Sandholmlejren, placeres sammen med dømt kriminelle i Vestre Fængsel.

Udgivet af partiet Venstresocialisterne, april 1998

Venstresocialisterne
Griffenfeldsgade 41
2200 København N
TEL/fax 3135 0608
http://www.venstresocialisterne.dk
email: vs@venstresocialisterne.dk

Forordning Niels Haugaard, Socialisten

Venstresocialistisk marxisme

Venstresocialisterne er et parti, som bygger på marxistteori og metode - den dialektiske og historiske materialisme - som det bedste eksisterende redskab til forståelse af den samfundsmæssige virkelighed. En sådan forståelse er en nødvendig forudsætning for at kunne ændre samfundet og samfundsvirkeligheden. VS anerkender, at klassekampen er den afgørende drivkraft i historien - i samfundsvirkeligheden fra en produktionsmåde til en anden.

Venstresocialistisk revolution

VS' grundlæggende opgave er at arbejde for virkeliggørelsen af den socialistiske revolution i Danmark og internationalt. Den socialistiske revolution målføres, dels gennem eksistensen af en bred massebevægelse, som er organiseret omkring et fælles kampmål, dels gennem eksistensen af et revolutionært parti, der kan udføre den politiske ledelse i kampen om den politiske magt i samfundet.

Venstresocialisternes hovedopgaver

- at styrke kampen i hverdagen. Dels gennem at opbygge Enhedsfrontens ekstra-parlamentariske ben, dels indgå i de konkrete kampe i samarbejde med andre revolutionære og progressive bevægelser.
- at fortsætte udviklingen af en revolutionær strategi for socialisme. Dels gennem udvikling af egne positioner og dels gennem debatten med andre revolutionære.

Der er alternativer til EU, men det kræver aktion. Her Kritiske Masser, der bekæmper den stigende privatisme med månedlige optællinger.
Foto: Niels Haugaard, Socialisten

ALTERNATIVET TIL EU

Nogle EU modstandere mener, Danmark skal lukke sig inde bag sine egne grænser. Andre at Danmark skal melde sig ud af EU. Andre igen, at der skal opbygges et folkenes Europa

VS' holdning er, at de problemer vi må døje med i dag - arbejdsløshed, nedslidning, udelæggelse af miljøet, hastig opbrugning af naturressourcerne, udplyndring af den 3. Verden, udbygning af arbejdskraften osv. - altsammen grundlæggende skyldes den kapitalistiske produktionsmåde. Den eneste

måde at løse problemerne på er, at producenterne selv overtager produktionen, så der produceres for folk og ikke for profit. Væjen til dette samfund - det socialistiske samfund - går over revolution, og revolution kan ikke gennemføres i et enkelt land alene. Revolution i Danmark kan kun tænkes sammen med en revolution mindst på europæisk plan. VS arbejder derfor for et styrket samarbejde mellem græsrodsbevægelser, fagbevægelsen og revolutionære organisationer i Europa, og selvfølgelig også i resten af verden.

"For fuldstændighedens skyld skal det tilføjes, at folkekirken, folkeskolen, Det Kgl. Teater og højskolesangbogen heller ikke berøres af de såkaldte unionsplaner".
Erhard Jacobsen, Søndagsavisen 10/2 91.

AMSTERDAM TRAKTATEN

Navn: _____

Adresse: _____

Evt. titl.: _____

- Send mig VS' program
 Send mig et gratis eksemplar af jeres blad, Solidartiet
 Jeg synes kapitalisme, EU, Uffe og Nytrup er noget kott. Jeg melder mig ind i VS!
 Jeg vil gerne holdes orienteret om VS' Europaarbejde.

Venstresocialisterne
Griffenfeldsgade 41
2200 København N

